SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 72/2011-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna 22. februára 2011 predbežne prerokoval sťažnosť S. K. S., zastúpeného advokátom JUDr. R. P., Z., ktorou namietal neústavnosť a nezákonnosť volieb primátora mesta Sliač konaných 27. novembra 2010, za účasti Ing. D. D. S., a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť S. K. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. decembra 2010 doručená sťažnosť S. K., S. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal neústavnosť a nezákonnosť volieb primátora mesta Sliač konaných 27. novembra 2010.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

«Vo voľbách do orgánov miestnej samosprávy, ktoré sa konali dňa 27. 11. 2010 som ako kandidát na funkciu primátora mesta Sliač (ďalej aj „voľby“) získal 713 platných

hlasov, t. j. viac ako 10 % hlasov voličov, v dôsledku čoho som v zmysle ustanovenia § 59 ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. aktívne legitimovaný na podanie tejto sťažnosti.

V predmetných voľbách som na funkciu primátora kandidoval spolu s ďalšími piatimi kandidátmi, pričom do funkcie primátora mesta Sliač bol na základe volebných výsledkov t. j. po získaní 769 platných hlasov zvolený Ing. D. D...

Voľby do orgánov miestnej samosprávy, ktoré sa konali dňa 27. 11. 2010 v Sliači, považujem ich v prvom rade za nezákonné, pretože pri ich realizácií boli závažným spôsobom porušené ustanovenia volebného zákona.

Dňa 26. 11. 2010 (v ranných hodinách) bolo zistené, že v meste Sliač je na verejne prístupných miestach umiestnených viacero plagátov o rozmeroch 100 x 102 cm týkajúcich sa mojej osoby. Uvedené plagáty boli prinajmenšom umiestnené na ulici S. (pri Základnej škole), na ulici Ž. (na autobusovej zastávke a pred železničnou stanicou) ako aj na informačných tabuliach nachádzajúcich sa pri zastávkach MHD v meste Sliač...

Dňa 26. 11. 2010 bolo tiež zistené, že v meste Sliač boli na nádobách na komunálny odpad (verejných ako aj pri jednotlivých rodinných domoch) umiestnené samolepiace nálepky s textom „NEVOĽTE S. K.“. Uvedené nálepky boli umiestnené na nádobách na uliciach R., T., G., C. a P.

Napokon bolo dňa 27. 11. 2010 zistené, že na všetkých autobusových zastávkach mesta Sliač sú umiestnené letáky vo formáte A4 týkajúce sa mojej osoby. Tieto letáky boli okrem toho umiestnené v poštových schránkach obytných domov, a to na uliciach R., T., G., C. a P...

K umiestneniu predmetných letákov z časového hľadiska uvádzam, že tieto boli na spomínaných miestach umiestnené v dňoch tak, ako je uvedené vyššie, t. j. v dňoch 26. -27. 11. 2010. Táto skutočnosť vyplynula z vyjadrení predovšetkým spomínaných svedkov, ktorí zhodne tvrdia, že pred dňom 26. 11. 2010 predmetné letáky vo formáte A4, samolepiace nálepky ani plagáty v meste Sliač na verejne prístupných miestach, v poštových schránkach ani na nádobách na komunálny odpad nezaregistrovali.

Obsahom spomínaných plagátov a letákov, v texte ktorých je uvedené moje meno, boli nepravdivé informácie, ktoré závažným spôsobom dehonestujú moju osobu a vykresľujú ma ako človeka, ktorý mal byť zainteresovaný na akomsi nečestnom, či dokonca nelegálnom narábaní s majetkom mesta Sliač.

Podľa informácií, ktoré som získal od obyvateľov mesta Sliač, predmetné plagáty, letáky a samolepiace nálepky boli v meste Sliač rozširované Ing. D. D., ktorý bol jedným z kandidátov na funkciu primátora mesta Sliač a ktorý napokon tieto voľby s rozdielom 56 hlasov vyhral...

Text spomínaných letákov obsahuje v podstate štyri závažné, no zdôrazňujem absolútne nepravdivé skutkové obvinenia, a to:

A) obvinenie z neekonomického odpredaja akcií mesta v kúpeľoch Sliač za polovicu ich nominálnej hodnoty bez výberového konania vopred určenému záujemcovi;

B) obvinenie z predaja lukratívnych pozemkov za minimálnu cenu;

C) obvinenie z korupčného správania sa v súvislosti s prenájmom zariadení tepelného hospodárstva;

D) obvinenie z netransparentného prideľovania sociálnych bytov...

Zo skutočností uvedených v bodoch A až D vyplýva, že obsah predmetných letákov a plagátov bol koncipovaný zámerne tak, aby u obyvateľov a predovšetkým voličov mesta Sliač vyvolal dojem, že S. K. je:

- arogantná osoba, ktorá je zodpovedná za údajné materiálne straty mesta Sliač obrovských rozmerov,

- osoba, ktorá je zodpovedná za údajný podozrivý odpredaj akcií mesta,

- osoba, ktorá sa „zaslúžila“ o údajný nevýhodný rozpredaj tzv. lukratívnych pozemkov za minimálnu cenu,

- osoba, ktorá sa mala dopustiť údajnej korupcie v súvislosti s prenájmom zariadení tepelného hospodárstva;

- osoba, ktorá má zodpovedať za údajné netransparentné prideľovanie sociálnych bytov.

Obsah uvedených letákov a plagátov navyše informuje voličov mesta Sliač, že majetkové škody, ktoré údajne mesto utrpelo, budú občania hradiť z ich vlastného vrecka.

Tým, že autor textu predmetného letáku spája moju osobu s „najvypuklejšími kauzami s podozrivým pozadím“, úmyselne vytvára v očiach potenciálnych voličov hanlivý obraz mojej osoby ako osoby presadzujúcej vlastné zištné záujmy a nerešpektujúcej záujmy obyvateľov mesta Sliač.

Je nepochybné, že obsah predmetných letákov a plagátov absolútnym spôsobom diskredituje moju osobu, a to za jediným účelom ovplyvniť priebeh volieb do orgánov samosprávy mesta Sliač. Táto skutočnosť vyplýva v prvom rade z toho, že všetky informácie, ktoré sú obsahom spomínaných letákov a plagátov sú vo vzťahu k mojej osobe negatívne a dehonestujúce, ďalej z toho, že autor oslovuje textom voličov mesta Sliač a napokon z toho, že predmetné letáky a plagáty boli v meste Sliač rozširované počas volebného moratória, keď je volebná kampaň zo zákona zakázaná…

Aj keď je nemožné objektívne zistiť, koľko voličov sa pod vplyvom uvedených informácií rozhodlo nedať svoj hlas mne, racionálne zmýšľajúci človek bude určite súhlasiť s tvrdením, že rozširovanie negatívnych informácii o kandidátovi na funkciu primátora mesta vždy a za každých okolnosti aspoň časť voličov ovplyvní vtom zmysle, že sa rozhodnú tohto kandidáta nevoliť…

Uvedené fakty jasne dokazujú, že v prípade volieb do orgánov samosprávy obcí, konaných v Sliači dňa 27. 11. 2010 došlo k porušeniu volebného moratória, t. j. k porušeniu § 30 ods. 2 volebného zákona. Keďže podstatou zákonnosti volieb do orgánov miestnej samosprávy je uskutočňovanie volieb v súlade so všetkými dotknutými volebnými právnymi predpismi a dodržiavanie vyššie citovaného zákonného ustanovenia je pre zachovanie samotnej ústavnosti a zákonnosti volieb nevyhnutnosťou, považujem z tohto hľadiska predmetné voľby za nezákonné a neústavné.»

Sťažovateľ žiada, aby plénum ústavného súdu vyhlásilo *„voľby primátora mesta Sliač, konané v Sliači dňa 27. 11. 2010 za neplatné“.*

Z predloženej kópie zápisnice mestskej volebnej komisie o výsledku volieb v meste Sliač z 27. novembra 2010 vyplýva, že v piatich volebných okrskoch bolo zapísaných 4 290 voličov, pri volebnom akte bolo vydaných 2 268 volebných obálok. Vo voľbách primátora bolo odovzdaných 2 242 platných hlasov, pričom D. D. ako kandidát č. 3 získal 769 hlasov a sťažovateľ ako kandidát č. 5 získal 713 hlasov, čo predstavuje 31,8 % platných hlasov. Tieto skutočnosti sú v súlade s údajmi uvedenými v sťažnosti.

II.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) preskúmal, či spĺňa všeobecné a osobitné náležitosti návrhu podľa § 20 ods. 1 a 2, § 59 a § 60 zákona o ústavnom súde a či nie sú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ preukázal, že vo voľbách uskutočnených 27. novembra 2010 bol kandidátom na primátora mesta Sliač, pričom podľa predložených výsledkov volieb mestskej volebnej komisie dostal sťažovateľ 713 platných hlasov, čo predstavuje 31,8 % voličov, teda viac ako 10 % voličov [§ 59 ods. 2, § 60 ods. 1 písm. c) zákona o ústavnom súde], teda sťažovateľ má v konaní pred ústavným súdom procesnú legitimáciu na podanie sťažnosti podľa § 59 zákona o ústavnom súde.

Sťažnosť bola sťažovateľom podaná na pošte 8. decembra 2010 a ústavnému súdu doručená 9. decembra 2010, to znamená v lehote do desiatich dní po oznámení výsledku volieb (§ 60 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Podstatou ochrany ústavnosti vo volebných veciach je ochrana práv zaručených čl. 30 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), t. j. aktívneho a pasívneho volebného práva. Všeobecné volebné právo, ktoré je v tomto článku zaručené, znamená právo všetkých občanov v danom štáte, ktorí dosiahli vekovú hranicu (18 rokov), jednak svojím hlasom spolurozhodovať pri tvorbe zastupiteľských orgánov (aktívne volebné právo) a jednak možnosť uchádzať sa o zvolenie za člena niektorého zo zastupiteľských orgánov (pasívne volebné právo). Pokiaľ ide o voľby do orgánov samosprávy obcí (a do samosprávy vyšších územných celkov), majú v podmienkach Slovenskej republiky právo voliť a byť volení okrem jej občanov aj cudzinci s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky. Rovnosť volebného práva znamená zaručenie toho, aby každý z voličov i kandidátov mal rovnaké postavenie.

Podstatou zákonnosti volieb do orgánov samosprávy obcí je zase uskutočnenie volieb v súlade so všetkými právnymi predpismi so silou zákona, ktoré sa týkajú volieb do orgánov samosprávy obcí (mutatis mutandis PL. ÚS 34/99, PL. ÚS 18/07, PL. ÚS 64/07, PL. ÚS 82/07). Zistená nezákonnosť volieb do orgánov samosprávy obcí musí byť v príčinnej súvislosti s takým následkom porušenia práv, ktoré je v konečnom dôsledku porušením ústavného volebného práva a jeho princípov (mutatis mutandis PL. ÚS 21/94, PL. ÚS 18/07, PL. ÚS 64/07, PL. ÚS 82/07).

Podľa § 30 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o voľbách“) volebná kampaň (ďalej len „kampaň“) je činnosť politickej strany, nezávislého kandidáta, prípadne ďalších subjektov zameraná na podporu alebo slúžiaca na prospech kandidujúcej politickej strany alebo nezávislého kandidáta vrátane inzercie alebo reklamy prostredníctvom rozhlasového a televízneho vysielania podľa odseku 4, hromadných informačných prostriedkov, plagátov alebo iných nosičov informácií.

Podľa § 30 ods. 2 zákona o voľbách kampaň sa začína 17 dní a končí sa 48 hodín pred začiatkom volieb. Vedenie kampane mimo určeného času je zakázané.

Podľa § 30 ods. 11 zákona o voľbách v čase 48 hodín pred začatím volieb a počas volieb je zakázané v rozhlasovom a televíznom vysielaní, v hromadných informačných prostriedkoch, v budovách, kde sídlia okrskové volebné komisie, a v ich bezprostrednom okolí vysielať alebo zverejňovať informácie o politických stranách a nezávislých kandidátoch v ich prospech alebo v ich neprospech slovom, písmom, zvukom alebo obrazom.

Podľa § 26 ods. 1 zákona o voľbách voľby sa konajú v určený deň od 7.00 do 20.00 hodiny. Ak to miestne potreby vyžadujú, môže obec určiť začiatok volieb na skoršiu hodinu.

Základným interpretačným pravidlom pre zákony, ktoré bližšie upravujú výkon politických práv, je čl. 31 ústavy. Podľa tohto ustanovenia zákonná úprava všetkých politických práv a slobôd a jej výklad a používanie musia umožňovať a ochraňovať slobodnú súťaž politických síl v demokratickej spoločnosti. Toto ustanovenie ústavy má priamu spojitosť so všetkými politickými právami vyjadrenými v ústave a svojou povahou ovplyvňuje formovanie politických síl v demokratickej spoločnosti. Slobodná súťaž politických síl nachádzajúca výraz predovšetkým vo voľbách je základným predpokladom fungovania demokratického štátu (PL. ÚS 19/98, PL. ÚS 18/07, PL. ÚS 64/07, PL. ÚS 82/07).

Podľa § 63 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže

a) vyhlásiť voľby za neplatné,

b) zrušiť napadnutý výsledok volieb,

c) zrušiť rozhodnutie volebnej komisie a vyhlásiť za zvoleného toho, kto bol riadne zvolený,

d) sťažnosť zamietnuť.

Právomoc ústavného súdu zrušiť výsledok volieb alebo vyhlásiť voľby za neplatné podľa § 63 ods. 1 zákona o ústavnom súde sa uplatní len vtedy, ak k porušeniu zákona dôjde spôsobom ovplyvňujúcim slobodnú súťaž politických síl v demokratickej spoločnosti. Na uplatnenie tohto oprávnenia ústavného súdu sa však vyžaduje hrubé alebo závažné porušenie, prípadne opätovné porušenie zákonov upravujúcich prípravu a priebeh volieb (napr. PL. ÚS 17/94, PL. ÚS 19/94, PL. ÚS 50/99, PL. ÚS 5/03, PL. ÚS 18/07, PL. ÚS 64/07, PL. ÚS 82/07). Inými slovami, nie každé porušenie volebného zákona vyvoláva nevyhnutne neplatnosť volieb alebo voľby kandidáta. Ústavný súd každý prípad posudzuje materiálne, prihliada pritom tak na účel a zmysel volebného zákona, ako aj na princípy uznávané demokratickými štátmi. Neplatnosť volieb alebo voľby kandidáta môže spôsobiť len také závažné porušenie volebného zákona, ktoré už spochybňuje výsledky volieb a ktoré odôvodnenie vyvoláva pochybnosť o tom, či voľby a ich výsledky sú prejavom skutočnej vôle voličov.

S ohľadom na tieto zásady a kritériá ústavný súd teda posudzoval, či tvrdenia uvedené v sťažnosti v prípade ich preukázania môžu byť či už jednotlivo, alebo spoločne ústavne relevantným spôsobom porušením citovaných ustanovení zákona o voľbách.

Podstatou sťažnosti sú tvrdenia sťažovateľa, že vo volebnom obvode došlo k rozširovaniu plagátov a letákov s obsahom štyroch informácií.

A. K obvineniu z neekonomického odpredaja akcií mesta v kúpeľoch Sliač za polovicu ich nominálnej hodnoty bez výberového konania vopred určenému záujemcovi sťažovateľ uviedol:

„Mesto Sliač bolo od roku 1994 jedným z minoritných akcionárov akciovej spoločnosti K. a. s. so sídlom S., pričom ako akcionár vlastnilo Mesto Sliač akcie v celkovom počte 19 944 kusov v nominálnej hodnote 33,193 Eur (1.000.-Sk) za kus.

S ohľadom na celkový počet akcií emitovaných v tej dobe spoločnosťou K. a. s. a s ohľadom na počet akcií, ktoré vlastnilo Mesto Sliač, bolo Mesto Sliač minoritným akcionárom s 8 % akcionárskym podielom. Z toho vyplýva, že postavenie Mesta Sliač ako akcionára bolo prakticky bezvýznamné a samo Mesto Sliač nebolo ako akcionár schopné ovplyvniť chod spoločnosti, deľbu zisku a podobne. Okrem toho výsledkom hospodárenia spoločnosti K. S. a. s. bolo vykazovanie neustálej straty čoho dôsledkom bola jednak hrozba vstupu spoločnosti do konkurzu, no najmä skutočnosť, že Mestu Sliač ako jednému z akcionárov nebol nikdy vyplatený podiel na zisku spoločnosti (dividenda). To znamená, že účasť Mesta Sliač v spomínanej akciovej spoločnosti neprinášala mestu Sliač z ekonomického hľadiska absolútne žiadny osoh, čo pochopiteľne ovplyvňovalo hodnotu akcií. Tieto dôvody viedli k rozhodnutiu odpredať akcie v spomínanej spoločnosti tretej osobe. Z predaja spomínaných akcií získalo mesto finančný obnos vo výške viac ako 10 miliónov Sk, ktorý použilo na rozvoj infraštruktúry mesta. Ak ma autor letáku obviňuje z toho, že akcie boli odpredané vopred určenému záujemcovi, tak zavádza a klame, pretože ponuka na odpredaj predmetných akcií bola uverejnená na internetovej stránke mesta Sliač a nadobúdateľ akcií bol jediným záujemcom o ne. Podotýkam, že odpredaj akcií bol jednohlasne odsúhlasený poslancami mestského zastupiteľstva na zasadnutí konanom dňa 26. 06. 2007. Taktiež podotýkam, že Ing. D. D., ktorý bol v čase prijímania uznesenia

mestského zastupiteľstva číslo 26/2007 jeho poslancom a s predmetným uznesením schvaľujúcim odpredaj akcií súhlasil.“

B. K obvineniu z predaja lukratívnych pozemkov za minimálnu cenu sťažovateľ uviedol:

«Pokiaľ ide o obvinenie z predaja tzv. „lukratívnych pozemkov“ za minimálnu cenu, a to pozemku parcely KN 238/239 o výmere 16.015 m2 nachádzajúceho v KÚ H., zapísaného na LV č. 92/8, vedeného na Katastrálnom úrade B., Správa katastra Z. (ďalej aj „predmetná nehnuteľnosť“), opätovne ide o obvinenie lživé, pretože predmetná nehnuteľnosť bola odpredaná za cenu, za akú sa porovnateľný pozemok v danom mieste a čase dal odpredať. Napokon nešlo o lukratívny pozemok, pretože tento sa nachádzal v extraviláne mesta Sliač.

Aj v tomto prípade platí, že tento odpredaj bol rovnako schválený uznesením mestského zastupiteľstva č. 25/2007, pričom Ing. D. D. nevzniesol proti odpredaju predmetnej nehnuteľnosti žiadne výhrady.»

C. K obvineniu z korupčného správania v súvislosti s prenájmom zariadení tepelného hospodárstva sťažovateľ uviedol:

«Pokiaľ ide o obvinenie z korupčného správania sa v súvislosti s prenájmom zariadení tepelného hospodárstva uvádzam, že hlavný dôvod, pre ktorý mesto Sliač ako prenajímateľ vstúpilo do zmluvného vzťahu so spoločnosťou I., s. r. o. ako nájomcom, bol záväzok nájomcu znížiť cenu tepla pre obyvateľov mesta Sliač ako aj preinvestovať do predmetu nájmu sumu vo výške 60 miliónov Eur. Rovnako ako v predchádzajúcich dvoch bodoch, aj uzatvorenie predmetnej nájomnej zmluvy bolo schválené mestským zastupiteľstvom, ktorého poslancom bol aj Ing. D. D.

V súvislosti s prenájmom zariadení tepelného hospodárstva som sa nedopustil ničoho, čo by mohlo čo len okrajovo pripomínať korupciu, a preto považujem obvinenia typu: „skorumpované tepelné hospodárstvo“ za bezočivosť.»

D. K obvineniu z netransparentného prideľovania sociálnych bytov sťažovateľ uviedol:

„Čo sa týka obvinenia z netransparentného prideľovania sociálnych bytov, toto obvinenie je rovnako absurdné ako všetky predchádzajúce, keďže mesto Sliač sociálnymi bytmi nedisponuje. Niečo čo neexistuje potom pochopiteľne nemôže byť predmetom netransparentného prideľovania. Mesto Sliač disponuje jedine mestskými bytmi, o prenájme ktorých rozhoduje komisia mesta, ktorej nie som ani členom a ktorej zloženie nemám ako ovplyvniť. Keďže je táto skutočnosť Ing. D. D. veľmi dobre známa, považujem spájanie mojej osoby s akýmsi netransparentným prideľovaním bytov za absurdnosť."

Z vyžiadaného spisu Okresného riaditeľstva Policajného zboru vo Zvolene, Úradu justičnej a kriminálnej polície Zvolen sp. zn. ORP-895/OVK-ZV-2010 vyplýva, že sťažovateľ 26. novembra 2010 podal trestné oznámenie pre podozrenie z trestného činu ohovárania podľa § 327 ods. 1 Trestného zákona.

V spise sa okrem výpovede sťažovateľa (oznamovateľa) nachádzajú doklady, ktoré predložil aj ústavnému súdu, dotýkajúce sa odpredaja a prenájmu nehnuteľností, ktoré sú predmetom letákov a plagátov.

Vyšetrovateľ Policajného zboru začal 17. januára 2011 podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku trestné stíhanie za prečin ohovárania podľa § 373 ods. 1 a 2 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dosiaľ nezistený páchateľ *«v presnejšie nezistenej dobe do 7.45 hod. dňa 26. 11. 2010 verejne ohovoril formou letákov vylepených po meste Sliač S. K., nakoľko v obsahu letáku znevažuje a osočuje prácu vedenia mesta Sliač a zo vzniknutých „problémov" obviňuje práve primátora».*

Dosiaľ nebolo vznesené obvinenie žiadnej osobe a neboli zabezpečené ani dôkazy, ktoré by smerovali k zisteniu, že na týchto aktivitách sa podieľal zvolený primátor.

Pri výklade § 30 ods. 1, 2 a 11 zákona o voľbách ústavný súd už konštatoval, že 48 hodín pred voľbami a počas volieb je zakázaná volebná kampaň, ktorá musí predstavovať činnosť, teda súhrn viacerých aktivít zameraných na podporu alebo slúžiacich na prospech kandidujúcej politickej strany alebo nezávislého kandidáta. Nie je pritom potrebné ani

preukázať konkrétny vplyv či výsledok takýchto aktivít, ale vychádza sa z ich obvyklého alebo zjavného zamerania (mutatis mutandis PL. ÚS 6/06, PL. ÚS 15/07). Ústavný súd tiež vyslovil, že zákaz volebnej kampane podľa § 30 zákona o voľbách predstavuje zásah zákonodarcu do slobody prejavu a práva na informácie (čl. 26 ods. 1 ústavy). Ustanovením zákazu podľa § 30 zákona o voľbách sa nastolila rovnováha záujmov medzi osobami uplatňujúcimi práva podľa čl. 30 ods. 4 ústavy a subjektmi práv podľa čl. 26 ods. 1 ústavy. V rozpore s § 30 zákona o voľbách nie je akékoľvek správanie, ktorým sa uskutočňuje sloboda prejavu alebo právo na informácie. Predmetom zákazu je iba rozširovanie informácií súvisiacich s voľbami, ak obsahom prejavu je informácia natoľko závažná, ktorá by v čase moratória zmenila rozhodnutie voličov odovzdať svoj hlas v prospech určitého kandidáta (mutatis mutandis PL. ÚS 3/99, PL. ÚS 5/03).

Použitie letákov a plagátov s obsahom dotýkajúcim sa najmä otázok hospodárenia s mestským majetkom mesta Sliač ústavný súd hodnotí ako súčasť volebnej kampane v zmysle § 30 ods. 1 zákona o voľbách, pretože išlo o činnosť, ktorá sa snažila poukázať na problémy pri správe verejného majetku v súvislosti s prebiehajúcou súťažou politických síl a jednotlivcov o funkciu primátora mesta Sliač.

Pokiaľ ide o tvrdenie sťažovateľa, že ide o porušenie vedenia volebnej kampane v čase kratšom ako 48 hodín pred začiatkom volieb podľa § 30 ods. 2 v spojení s § 30 ods. 11 zákona o voľbách tým, že boli vylepené plagáty a rozoslané letáky, ústavný súd konštatuje, čo potvrdzujú aj pripojené doklady, že v čase moratória tieto prostriedky kampane použité boli. Išlo však o všeobecne známe informácie, ktoré sa stali počas volebného obdobia a bolo len na úvahe voličov, aké vnútorné konzekvencie z nich vyvodili pre svoju účasť vo voľbách a využitie svojho práva prejaviť svoju vôľu v prospech niektorého kandidáta. Informácie uvedené v plagátoch a letákoch boli všeobecne prístupné, tvorili bežnú agendu mestského úradu a prešli verejným rokovaním mestského zastupiteľstva. Neboli teda občanom mesta neprístupné, šokujúce ani jednostranne zamerané tak, aby mohli vážne poškodiť a ovplyvniť slobodnú súťaž politických síl.

Ústavný súd na základe sťažnosti a jej príloh zistil, že skutočnosti, ktoré sťažovateľ spájal s narušením moratória a ovplyvnením slobodnej súťaže politických síl vo voľbe primátora mesta Sliač, nemajú taký charakter, že by predstavovali dostatočné dôvody na to, aby ústavný súd prijal sťažnosť na ďalšie konanie a následne aby zrušil výsledok volieb mesta Sliač konaných 27. novembra 2010, čoho sa sťažovateľ svojou sťažnosťou domáhal.

Aj keď nemožno vylúčiť (čo z predloženého spisu vyšetrovateľa nevyplýva), že tieto informácie boli použité aj v čase moratória, a teda, že mohlo dôjsť k porušeniu ustanovenia § 30 ods. 2 zákona o voľbách, ústavný súd sa musel zaoberať intenzitou tohto porušenia vo vzťahu k volebnej súťaži, pričom zistil, že nedošlo k takému porušeniu zákona o voľbách, ktoré by malo na následok porušenie ústavného práva zaručeného čl. 31 ústavy.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Keďže ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo už bez ďalšieho právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi v nej obsiahnutými viažucimi sa na úspech v konaní.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. februára 2011